

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2869/2019
11.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Србијагас“ из Новог Сада, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Радослава Паповић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 807/2017 од 29.01.2019. године, у седници од 11.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 807/2017 од 29.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1644/2015 од 14.11.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да му исплати дуг у износу од 253.418,20 динара са законском затезном каматом од доспећа рачуна и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 42.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 807/2017 од 29.01.2019. године, делимично је усвојена жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати дуг у износу од 199.726,03 динара, са законском затезном каматом од 18.02.2015. године до исплате и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка, а тужени је обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 70.789,04 динара. У преосталом делу жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 19.02.2015. године, тужилац је тражио исплату износа од 253.418,20 динара са припадајућом законском затезном каматом.

Будући да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а чланом 479. став 6. ЗПП је прописано да ревизија у споровима мале вредности није дозвољена. С обзиром да се ради о посебној врсти поступка, прописаног главом XXXIII Закона о парничном поступку, у коме је чланом 479. став 6. искључено право на изјављивање ревизије, не примењује се новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП по којој је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић